

Sygn. akt IV Ka 657/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Elżbiety Reczuch Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2017 r.

sprawy **T. M.**

córki T. i A. z domu M.

urodzonej (...) w P.

oskarżonej z art. 278 § 1 kk w związku z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej R. D.

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 26 lipca 2017 r. sygnatura akt III K 408/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżycielkę posiłkową R. D. od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 657/17

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu złożył wniosek o warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec T. M., podejrzanej o to, że w okresie od 26 lutego 2016 r do 8 marca 2016 r w W. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonała zaboru pieniędzy w kwocie 1700 zł z konta swojego zmarłego konkubenta M. N. czym działała na szkodę jego spadkobierców R. D. i S. N.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw z art. 12 kk

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu uwzględnił wniosek i wyrokiem z dnia 26 lipca 2017 roku, sygn. akt III K 408/17:

I. na podstawie art. 66 §1 kk i art. 67 §1 kk postępowanie karne wobec T. M. w zakresie zarzucanego jej czynu tj. czynu z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk warunkowo umorzył na okres próby roku;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzekł obowiązek naprawienia szkody zobowiązując oskarżoną by zapłaciła na rzecz spadkobierców R. D., S. N. kwotę 1700(tysiąc siedemset) zł;

III. zwolnił oskarżoną od ponoszenia wydatków uiszczonych dotychczas w sprawie zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa oraz zwolnił ją od opłaty.

Z wyrokiem z tym nie pogodziła się oskarżycielka posiłkowa R. D., imieniem której apelację wywiodła pełnomocnik z wyboru r.pr E. W..

Apelująca zaskarżyła wyrok w części, tj. w pkt I w całości i w pkt II ponad kwotę 1,700 zł.

Apelująca zarzuciła:

- rażące naruszenie prawa procesowego tj, art. 410 kpk poprzez zaniechanie przeprowadzenia dowodów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy i wyjaśnienia wszelkich istotnych okoliczności dla rozstrzygnięcia, które to naruszenie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a to przeprowadzenia dowodu z przesłuchania pokrzywdzonej i świadka B. H. zam. ul. (...) w W. na okoliczność, iż zmarły już od 24.02.2016 r. był w śpiączce, że zmarły: nie pozostawał w związku konkubenckim z T. M., nie prowadził z nią wspólnego gospodarstwa domowego, ani wspólnej kasy, nie udzielił jej pełnomocnictwa do rachunku bankowego, jego wolą było pozostawienie na rachunku bankowym pieniędzy na utrzymanie upośledzonego znacznie syna - pokrzywdzonego S. N., że T. M. była wielokrotnie karana za przestępstwa przeciwko mieniu, że T. M. jest często odwiedzana i poszukiwana przez swoich wierzycieli, że T. M. dokonywała wypłat z rachunku bankowego zmarłego w krótkich odstępach czasu, dziennie w maksymalnej wysokości, w czasie kiedy zmarły był w śpiączce, z karty informacyjnej szpitala z dnia 07.03.2016 r. na okoliczność, iż zmarły od 24.02.2016 r. był w stanie śpiączki z której nie wybudził się aż do daty zgonu, który nastąpił w dniu 07.03.2016 r., z wyciągu poczty elektronicznej M. N. na okoliczność, iż T. M. korzystając z tej poczty podawała, że zmarły nie potrafił posługiwać się komputerem, w związku z czym T. M. świadczyła mu w tym zakresie pomoc płacąc z jego konta przez Internet rachunki i za zakupione towary,

- rażące naruszenie prawa procesowego tj. art. 117 kpk poprzez zaniechanie zawiadomienia pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych o terminie rozprawy, które to naruszenie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, albowiem w konsekwencji pozbawiono stronę przysługującego jej prawa do obrony i orzeczenia tylko symbolicznego obowiązku naprawienia szkody na rzecz oskarżycieli posiłkowych.

Stawiając powyższy zarzut apelująca domagała się uchylenia zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i orzeczenia co do istoty sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd I instancji procedował w ramach podmiotowo – przedmiotowych złożonego wniosku o warunkowe umorzenie postępowania, wniosek uwzględnił w całości i nie dopuścił się uchybień ze strony proceduralnej, które miałyby skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku.

O ile słusznie apelujący podniósł, że Sąd Rejonowy nie zawiadomił pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej o terminie posiedzenia w dniu 26 lipca 2017 r, to jednak owo uchybienie art. 117 § 2 kpk realnie nie rzutuje na treść wyroku w rozumieniu art. 438 pkt 2) kpk. Zważyć bowiem należy, iż o posiedzeniu została powiadomiona oskarżycielka posiłkowa (dowód powiadomienie k.144 akt), ale nie skorzystała z prawa do osobistego udziału w posiedzeniu sądu w dniu 26.07.2017. Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej w ustawowym terminie złożyła zapowiedź apelacji (k.151) po czym wywiodła apelację. Zatem uprawnienia procesowe oskarżycielki posiłkowej nie doznały uszczerbku, który by obliłował do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do jej ponownego rozpoznania, tak w rozumieniu art. 438 pkt 2 jak i art. 439 kpk.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów apelacji stwierdzić należy, że apelująca najwyraźniej nie skupiła się należycie na przebiegu postępowania przygotowawczego, co skutkuje nietrafnymi postulatami poszerzenia zakresu przedmiotowego sprawy, tj. o poszerzenie zakresu czynu o mienie ponad objętą ściganiem kwotę 1700 złotych. W tym zakresie przecież prokurator postanowieniem z dnia 20.05.2017r. wyłączył materiały do odrębnego postępowania, tj. w zakresie zaboru w celu przywłaszczenia z rachunku bankowego M. N. pieniędzy w kwocie 30.000 złotych na szkodę ustawowych spadkobierców po śmierci właściciela konta R. D. i S. N., tj. czynu z art. 278 § 1 kk (vide k.115 akt). Odpis tego postanowienia pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej przecież otrzymała, podobnie jak i odpis wydanego w tej sprawie postanowienia Prokuratora Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 30 maja 2017 o umorzeniu postępowania (vide k.180 – 182), nadto aktywnie uczestniczyła w zaskarżeniu tegoż postanowienia, co wprost wynika w treści postanowienia Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 21 września 2017 r., sygn.. akt II Kp 305/17 (k. 183 akt). Postępowanie w tym zakresie zostało prawomocnie zakończone i nie ma prawnej możliwości, by w niniejszym postępowaniu niejako „dodać” do już postawionego oskarżonej zarzutu kradzieży kolejne składniki majątkowe. Oskarżycielka posiłkowa była należycie pouczona o możliwości złożenia subsydiarnego aktu oskarżenia przeciwko T. M., z którego uprawnienia nie skorzystała, a co wynika z pisma jej pełnomocnika z dnia 29.11.2017 (k.190 akt).

Uzasadnienie apelacji zostało podporządkowane udowodnieniu, że oskarżona nie pozostawała z M.N.w konkubinacie, a jedynie uzyskawszy od niego dostęp do jego rachunku bankowego regulowała płatności za pomocą przelewów internetowych i wykorzystała tę sposobność do dokonania kradzieży, także w czasie pobytu M. N. w szpitalu.

Gołosłowne twierdzenia apelującej, negujące konkubinatu M. N. i oskarżonej nie są w stanie podważyć zeznań świadków S. S. i B. H., które ten fakt potwierdzają za wyjaśnieniami oskarżonej. Gdyby owego związku nie było, to przecież M. N. nie zaufałyby oskarżonej i nie powierzyłby dostępu do swego konta bankowego, a dostęp ten powierzyłby córce, oskarżycielce posiłkowej R. D..

Zaprobować należy ocenę tak prokuratora wnoszącego wniosek o warunkowe umorzenie postępowanie jak i sądu meriti, iż stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonej, zwłaszcza w kontekście łączącego oskarżoną ze zmarłym M. N. konkubinatu oraz relatywnie niewielkiej kwoty kradzieży, pozostają na poziomie o jakim mowa w art. 66 § 1 kk, tj., nie są znaczne. Skoro ponadto oskarżona korzysta ze statusu osoby niekaranej sędownie, wyraziła żal wobec popełnionego czynu, to warunkowe umorzenie postępowania karnego na okres próby jednego roku stało się w pełni uzasadnione. Wychowawczy walor takiego rozstrzygnięcia wzmacnia nałożony obowiązek naprawienia szkody w trybie art. 67 § 3 kk.

Ponieważ oskarżycielka posiłkowa przegrała apelację, zatem po myśli art. 636 § 1 kpk jest zobowiązana do poniesienia kosztów sądowych postępowania apelacyjnego. Uznano za stosowne zwolnienie jej od ponoszenia tych kosztów na zasadzie słuszności (art. 624 § 1 kpk) , skoro postępowanie dotyczyło szeroko pojętych spraw spadkowych po zmarłym ojcu.